

Merhaba Merhaba

Ecz. Mine AY
Bilim Kültür ve Yayın Komisyonu Adına

Bilim Kültür ve Yayın Komisyonumuz, Mersin Eczacı Odası Bülteni'nin 4. sayısını sizlere ulaştırıyor. Bir Eczacı Odasının yayını olmak sorumluluğunu taşıyarak çalışırken, öncelikle Mersin'de eczacılığın, sonrasında da genel olarak mesleğimizin, içinde olduğu resmi çizmek amacındayız. Profesyonel değiliz. Ancak amatör ruhla ciddi bir emeği Eczacı Odamız yöneticileriyle ve çalışanlarıyla paylaşıyoruz. Her sayımızda görüşlerine başvurduğumuz meslektaşlarımıza da teşekkür ediyoruz.

Bu sayıda öncelikle üzerinde durduğumuz ilk konu Mersin'in Temmuz ayında yüzleşeceği Aile Hekimliğinin devlet ve eczaneler boyutudur. Aile Hekimliğinin ayrıntılı bilgisini hem İl Sağlık Müdürümüz Sayın Dr. K. Çağlar ÇATAK' dan, hem de Türk Eczacılar Birliği yönetiminde görev yaptığı süre içerisinde pilot bölgelerde incelemeler yapmış, rapor hazırlamış olan sayın Ecz. Çağatay Çakar'dan öğreniyoruz.

Bültenimizin Odamızdan bölümünde son zamanlarda can sıkıcı boyutlara ulaşan, mesleğimiz için tehdit olarak gördüğümüz MUVAZAA konusunu işliyoruz. Meslek içi duyarlılığımızı arttırmak ve çözümleri birlikte üretmek istiyoruz.

Son zamanlarda üzücü ve sarsıcı hale gelen SGK kesintileri de komisyonumuzca değerlendirilerek, dikkat edebileceğimiz hususlar belirlenmiştir. Gözümüzden kaçanlarla birlikte fark etmediğimiz ya da başımıza gelene kadar bilemediğimiz sorunları saptadık, mağduriyet yaşanmaması noktasında katkısı olacağını düşünüyoruz.

Haziran ayı içerisinde gerçekleşen TEB 2010 yılı ilk Bölgeler Arası Toplantısında eczacılık gündemi için belirlenen çözümler ve alınan kararlar bültenimizin Odamızdan bölümündedir.

Yine bölgemizde hizmet veren ve mesleğimizin ekonomik örgütü olan kooperatiflerimizin gerçekleşen genel kurul gündemleri ve sonuçları da sizlere vereceğimiz haberler arasındadır.

Sevgili Umut için düzenlenen Futbol Turnuvasının kazananları, mutlu bir tesadüfle Umut'un eczane teknisyeninin de yer aldığı takım ve fotoğraflarda da görüldüğü gibi, onu içinde yaşatan tüm katılanlar, izleyenler ve düzenleyenlerdir.

Bültenimizin Akademi bölümünde de yine geçen ay gerçekleşen Meslek İçi Eğitim Programından yararlanarak oluşturduğumuz Dermokozmetik dünyasından önemli saptamalar yer almaktadır. Mevsimsel önemini düşünerek Güneş ve Etkileri ile eczacı danışmanlığı farkı vurgulanmaktadır.

Kültür-Sanat sayfalarımız da işimizin keyifli yanlarından. Meslek dışında bizi besleyen alanlara bir göz atıyoruz, dokunduğumuz renkleri sizlerle paylaşıyoruz.

Bizden size ulaşan bu sayfaların aramızda doğru bir köprü olduğunu umuyor, iyi-kötü, güzel-çirkin, yararlı-yararsız gibi yapacağınız her eleştiriye seve seve beklediğimizi belirtmek istiyorum. Sesinizi **mersineobultengrubu@yahoo.com** adresinden duyacağımızı umuyorum.

Saygılarımla.

Bu değerlendirme penceresinden baktığımızda **sağlık-ta dönüşüm programı** ile sağlık hizmetlerinin yavaş yavaş kamu hizmeti olma özelliğinin terk edilip, çeşitli bahanelerle piyasalaştırma süreci içinde bulunduğu kolayca fark edilecektir.

Ülkemizde uygulamaya konulan sağlık politikalarını temelde üç ayrı dönem olarak ele alabiliriz. 1924 ile 1960 yılları arasında ama özellikle Cumhuriyetin ilk yıllarında çağdaş bir bakış açısı içinde, Avrupa'da pek çok ülkeden daha ilerici bir sağlık anlayışı hâkim olsa da; savaştan yeni çıkmış bir ülkede bulaşıcı hastalıkları önlemek, bebek ölümlerini azaltmak, koruyucu hekimlik hizmetlerini yaygınlaştırmak temel amaç olmuştur. Kişinin sağlığının korunması ve sürdürülmesi toplumsal bir olgu olarak kabul görmüştür. Bu dönemde uzun süre Bakanlık görevinde bulunan Dr. Refik Saydam'ın sağlığın teşkilatlanma ve kurumsallaşmasında katkıları çok büyük ve kalıcı olmuştur.

Özellikle 1961 yılında yasalaşan 224 sayılı "sağlık hizmetlerinin sosyalleştirilmesi hakkındaki kanun" ülkemizde çağdaş hekimlik uygulamalarına geçişin en önemli adımı olmuştur. Bu kanunla sağlık hizmetinin devletin temel görevi olduğu ve sağlık hizmetinin ücretsiz bir kamu hizmeti olması gerektiği gibi pek çok temel ilkelerin altı çizilmiştir.

1965 yılına kadar başarı ile uygulanan yasa bu tarihten sonra gelen bakanlar ve hükümetlerce sahiplenilmemiş, sistemin sağlıklı yürümesi engellenmiştir. Nüfusa göre sağlık evi, sağlık ocağı ve hastane kurulması ilkesine uyulmamış, sevk zinciri uygulanmamış, sağlığa hiçbir zaman yeterli ödenek ayrılmamıştır. Özellikle 1980 sonrası 224 sayılı yasanın temel mantığına ters olan ve hükümetlerce benimsenen neo-liberal politikalar ile bu sosyal ve çağdaş sağlık sistemi adeta çökertilmiştir.

2002 sonrasında mevcut sistemin neden doğru işlemediği sorgulanıp çözüm aranacağına, 224 sayılı yasa suçlanarak yeni sağlık reformları gündeme getirilmiş ve "sağlıkta dönüşüm projesi" ortaya çıkmıştır. Dönüşüm, reform gibi havalı terimler ile ifade edilse de getirilmek istenen politikanın amacı; temelde sağlık alanında "devletin sadece denetleyici ve düzenleyici rolünün güçlendirmek ve özel kesimin payını artırmaktır".

5 Temmuz itibarı ile aile hekimliği sistemi ilimizde başlıyor. Yerleştirmeler yapıldı. Ortalama 3000-3500 kişilik nüfuslar bir hekime bağlandı. Sevk zinciri olmasa da uygulama hayata geçecek.

Aile hekimliği sisteminde, bir ekip işi olan sağlık hizmeti anlayışı terk edilecek, günde 80-100 hasta bakan bir hekimden, iyileştirici sağlık hizmeti yanında, ancak yoğun bir ekip çalışması ile yapılabilecek koruyucu hekimlik hizmeti de beklenecektir. Aşılama, çevre sağlığı, bulaşıcı hastalıklar, gebe bebek izlemleri vb. çalışmaların yapılmayacağı açıkça ortadadır. Sağlık ocakları sistemindeki iç denetim mekanizması doğal olarak ortadan kalkacaktır.

Aile sağlığı merkezleri birer işletme mantığı ile çalıştırılmak zorunda olacaktır. Çünkü hekim personel ile ayrı ayrı sözleşme imzalayacak ve kendisinde bu işletmeyi yönetmek için işletmeci olmak zorunda kalacaktır. Hastanın müşteri olarak görülmesi bu sürecin doğal sonucudur. Bu durum hekim hasta arasındaki kutsal ilişkinin zedelenmesi anlamına gelmektedir. Bu çerçeveden bakıldığında; Aile hekimliği birinci basamak sağlık hizmetlerinin özelleştirilmesinin ilk adımı olacaktır.

Denetim mekanizması yetersizliği nedeni ile etik bazı sorunların yaşanacağı ise bilinen bir gerçek. Bu etik bozulmaları önleyecek yasal düzenlemeler ise henüz yetersiz. Fakat bizler ilimizde buna müsaade etmemek için yoğun bir çaba içinde olacağız. İl Sağlık Müdürlüğü ile yapılacak ortak çalışmalarla sistemin negatif etkilerinin önlenmesi için gereken çabayı göstereceğiz.

Sonuç olarak gerçek çözüm; uluslararası sermaye güçlerinin yönlendirmesi ile kurulacak sistemler yerine, kendi ülke insanımızın beklentilerine cevap verecek, doğru sağlık sistemlerinin yapılandırılması ve hayata geçirilmesi olacaktır. Mesleğimizi, şeref ve onuru ile geleceğe taşımak için, bu süreçte biz eczacılara büyük sorumluluklar düşüyor. Mesleğin kutsal değerlerine sahip çıkmak ve kirlenmesini önlemek bizim elimizde. Piyasalaştırılmaya, özelleştirilmeye çalışılan sistemde, bu kirli oyunun parçası olmak veya olmamak eczacının tercihi olacak.

Saygılarımla...

Ecz. Hüseyin ŞİMŞEK